

אלו עוברין פרק שלישי פסחים

(א) [נעיל דף יג. ודף כ:]
(ב) [מוספתא פ"ג ה"טא]
(ג) ס"א הגיית, (ד) ס"א ל"ג,
(ה) לקמן דף פא: זכרות
דף מט: (ו) [ע"י פירש"י
לקמן פ"א: ד"ה נטמא
וכו' לפני הצורה וכו']
(ז) [ע"י מוס' לקמן דף קיג.
ד"ה אמר:] (ח) [לעיל ד':
(ט) [ויקרא ו', י'] זכרות
נטמא, (י) [ז"ל וזבנות]

תורה אור השלם

1. השִׁכְבִּים עַל מִטּוֹת
שֵׁן וסְרָחִים עַל עֲרֻשׁוֹתָם
וְאֹכְלִים כָּרִים מִצָּאֵן
וְעִגְלִים מִתּוֹךְ מִרְבֵּק;
עמוס ו ד

2. לִכֵּן עֲתֵה יִגְלוּ בְּרֹאשׁ
גְּלִים וְסָר מִרְחוֹ
סְרוּחִים;
עמוס ו ז

(א) רש"י ד"ה תלמיד חכם
שבח הוא לו:

[illegible]

א. ולא מיירי כלל
בעירוב. מוס' ר"פ. ב. בלי
הפסק. מוס' ה"ה"ש. והיינו
דקאמר עבר צופים כלומר
עבר אותו מקום שרואים
ירושלים ממנו והשתא
ניחא דהוא הדין נמי לכל
צד. מוס' ר"פ. ג. וכי עבר
צופים לא אטרחוה רבנן.
מי ה"ה"ן.

מתני' ארבעה עשר שחל להיות בשבת מבערין הכל מפני השבת דכירי ד' מאיר ל' אלעזר ב' צדוק אומר תרומה מפני השבת, וחולין בזמן. וקיי"ל כר' אלעזר ב' צדוק. תני ר' אלעזר ברכי צדוק אומר פעם אחת שבת אבא ביבנה וחל ארבעה עשר להיות בשבת כר'. מתני' ההולך לטשות את ספחו ולמול את בנו ולאכול סעודת אירוסין בבית המז' ונזכר כר'. ומיינה ההולך לאכול סעודת אירוסין

בצית איהו או קרובו^א: **אם** עבר צופים. פי' בקונט' שס כבר וקשה לרי"א א"כ ה"ל למימר וכמדתו לכל רוח דמתניא בפי' מי שהיה טמא (לקמן כג:) אחיו דקך מחוקה מן המומדיעין ולחון וכמדתה לכל רוח ואורי' דבמספסתא דמלמלין מפרש בדיקא אחיו לזופים הרואה ואין מפקי' פי' כל מקום סביב ירושלים שיכול לראותו משם^ב: **ושורפו** לפני הבריה. פי'ה דלאמר פ' כל שעה (דף גד.)

בְּקוֹדֶשׁ בָּאֵשׁ יִשְׂרָאֵל בְּמִקְוֶה אֶתְּמַלֵּא
שְׂרִיפָתוֹ וְקֹשֶׁה לִי אֵיזֵל דְּלוּרִימָהּ הוּא
מִה לִי עֶבֶר כּוֹפִים וּמִ"ל לֹא עֶבֶר כּוֹפִים
וּמִ"ל דִּמֵּן הַתּוֹרָה יְכוּל לְשׁוֹרְפָה בְּכִ"מ
שִׁירָה דְּבִפְרָק כֹּל שַׁעַה (ג"ר שס)
לֹא מַרְצִינֵן אֵלֶּא פְּסוּלֵי קִדְּשֵׁי קִדְּשִׁים
וְאִמּוּרֵי קִדְּשִׁים קִלְּסִים אֵלֶּא שֶׁאֵל קִדְּשִׁים
שֶׁאֵלֵכִים לֹרִים לֹא מַרְצִינֵן וְמֵה
שֶׁהֲרִיכוּ חֲכָמִים לְשֹׁרֵף הֵי דִּהְכָּא
לְפָנֵי הַצִּירָה הֵייוּ גִזְרָה אִטּוּ קִדְּשֵׁי
קִדְּשִׁים²: **לְפָנֵי הַבִּירָה**. בְּזִמְזִים
בִּפ' טַבּוֹל יוֹם (דף קד:) פְּלִיגֵי מֵאִי
צִירָה אֵלֶּא דְּבִר צִיר צִיר וְחֵנָּה אִרִּי
יִחְזַן מִקְוֶה יֵשׁ הֵכָּה צִיר וְצִירָה שְׁמוֹ
רִ"ל אִמּוּר כֹּל הַצִּיר כְּלוּ הֵי צִירָה
שֶׁאֵמֵר³: אֵל הַצִּירָה אֲשֶׁר הַצִּירָה:
וְחֲכָמִים אֹמְרִים בְּשֵׁר קוֹדֶשׁ
בְּבוּיָה וְחֲמִין בְּכִבְיָצָה. אֹמֵר רִיב"א
דִּמְפִּרְסֵי בִירוּשְׁלָמִי מִשּׁוֹם דְּבִשֵּׁר קוֹדֶשׁ
לִית לִיה תִּקְנָה בְּצִיטוֹל הַחֲמִימוֹ בְּכֹזִית
אֵלֶּא חֲמֵן אִית לִיה תִּקְנָה בְּצִיטוֹל לֹא
הַחֲמִימוֹ עַד כְּצִיָּה: **תִּנְיָא** אִרִּי
יְהוּדָה. תִּימָה אֲמַאי לֹא מִיִּתִּי תִנְיָא
נָמִי הֵי מֵהָךְ דִּהְכָּא לִבֵּי חֲסֵדָא:

אמר

אמר לו ר' יוסי אני שמעתי סעודת אירוסין וסבלנות
הכל סעודה שאינה של מצוה אין תלמיד חכם רשאי
א"ר יוחנן כגון בת כהן לישראל ובת תלמיד חכם לעם
כהן לישראל אין זוונן עולה יפה מאי היא אמר רב
יושע או זרע אין לה במתניתא תנא קוברה או קוברתו
איני והא א"ר יוחנן הרוצה שיתעשר ידבק בזרעו של
כהונה מעשרתן לא קשיא הא בת"ח הא בעם הארץ
חלש אמר לא ניהא ליה לאהרן דאדבק בזרעיה דהוי
אידי בר אבין נסבי כהנא נפקו מיניה תרי בני סמיכי
יור' יהושע בריה דרב אידי אמר ר"פ "אי לא נסיבנא
רב כהנא אי לא נסיבנא כהנא לא גלאי אמרו ליה
ת לא גלאי כדגלי אינשי אמר רבי יצחק כל הנהנה
גולה שנא' וואוכלים כרים מצאן ועגלים מתוך מרבק
ראש גולים: ת"ר כל ת"ח המרבה סעודתו בכל מקום
מאלמן את אשתו ומייתם את גוזליו ותלמודו משתכח
אות עליו ודבריו אינם נשמעים ומחלל שם שמים ושם
ס"ר לו ולבניו ולבני בניו עד סוף כל הדורות מאי היא
מחיס תנורי רבא אמר בר מרקיד בי כובי רב פפא אמר
מזיעה אמר בר מך רבעי: ת"ר לעולם ימכור אדם כל
ת"ח שאם מת או גולה מוכמה לו שבניו ת"ח ואל ישא
ולו בניו ע"ת"ר לעולם ימכור אדם כל מה שיש לו
בתו לת"ח משל לענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה
עם הארץ משל לענבי הגפן בענבי הסנה דבר כעור
ואינו

אני

בּוֹד אִמִּי פִּי' מוֹל' חֶמֶן
 הִלֵּלָה גַּם מִשָּׁן עָלָה
 טוֹשִׁיעַ אֶ"ח אֶ"ח מִמֶּד
 סָעֵף א':
 בּוֹד ב' מִי שֶׁ הֵל' יט
 טוֹשִׁיעַ סָעֵף א':
 בּוֹד ג' מִי פֶרֶק יט
 מַחֲלֹט סָפּוּל:
 הַמְדוּקֵּשׁ הִלֵּלָה א':
 בּוֹד ד' [מִי] פִּי' מוֹל'
 חֶמֶן הֵלָלָה יט
 אֶ"ח אֶ"ח מִמֶּד טוֹשִׁיעַ [ן]:
 ג ה' מִי פִּי' מַחֲלֹט
 דְּמוֹת הִלֵּלָה א':
 דְּמוֹת מִי פִּי' מוֹל'
 אֶפְרַיִם הִלֵּלָה אֵלָה
 סָמָל אֶפְרַיִם קָבוֹ טוֹר שֶׁ"ע
 הֶ"ע ע' כ' כִּסֶּם:
 א' מִי שֶׁ הֵלָלָה בל
 טוֹשִׁיעַ שֶׁ חֶמֶן [ן]:

רבינו חננאל (המשד)

[illegible]

רע לו ולבניו עד סוף כל הדורות, וקרו לו בר מיחס תנורא, ובר מרקיד בי כובא, ובר מלחך פנכי, ובר מן רבעי.